

IMPULS

NR. 4 DECEMBER 1993 22. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Livet	1
Gildeting	2
Brug livet mens du har det	3
LGM hilsen til DDS	3
Ung indeni	4
Lovforslag	5
Vær beredt	6
Nordisk seminar	7
Om døden	8
Om at være gildemester	9
Ny sangbog	11
Nyt kursusudvalg	11
Polen	12
Tolerance	13
Aktuelle adresser	15
Status	16
Jule- nytårshilsen	16

NB

LGM hilsen til DDS	3
Lovforslag	5
Nordisk seminar	7
Ny sangbog	11
Nyt kursusudvalg	11
Polen	12

Livet

Det der gør livet værd at leve,
er at give og tilgive.

Give små stumper venlighed,
som vil efterlade glæde i vort spor,
og tilgive bitre, onde ord, som tit det
gode kvæler.

For de små ting er større, end vi ofte
tror.

Det, der gør livet værd at leve, er at
give og tilgive.

*Indiansk digt citeret af »K«, Bavnen, 2.
Sct. Georgs Gilde i København*

Gildeting

Hvad vil vi med vort gilde?

Det er ved at være på den tid, hvor gildeledelserne skal til at forberede gildetinget. Personvalg skal forberedes - her vil jeg henvise til mit indlæg i sidste nummer om 6 års reglen. Beretningen om årets aktiviteter skal nedfældes. Regnskab skal afsluttes og budget skal lægges.

På landsgildetinget har vi de sidste gange vænnet os til også at se fremad. Handleplaner for gildebevægelsen er vedtaget i enighed af vor øverste myndighed. Desværre er det hver gang sket uden debat, hvilket efter temperament kan tolkes som accept - eller ligegyldighed. Men vedtagelsen forpligter naturligvis såvel landsgildeledelsen og -rådet som alle landets gilder til at arbejde for gennemførelsen af de vedtagne planer. Ingen kan løfte opgaven alene - men i fællesskab bliver det let.

På samtlige gildeting i 1994 bør gildets fremtid - og medvirken til gennemførelse af landsgildets handleplaner - drøftes reelt. I nogle gilder er tidligere forsøg på en seriøs debat formentlig smuldreret med et: »Ja-ja« eller »ja-måske«. Det er både frustrerende for en ledelse - og destruktivt for en dynamisk bevægelse, hvis der ikke er enighed om målsætningen.

I landsgildeledelsen (LGL) vil vi gerne opfordre jer til at forberede og gennemføre en grundig debat på gildetinget om *jeres gildes fremtid*. Det kan f.eks. gøres ved at

afkræve alle gildets medlemmer svar på flg. spørgsmål:

- Hvilke værdier tillægger du dit gilde?
- Hvad ønsker du dig af dit gilde?
- Hvilken indsats vil du *ønske* af gildets øvrige medlemmer? og
- Hvilken indsats vil du *kræve* af dig selv?

Med en debat og afklaring af disse spørgsmål vil det blive muligt at tegne gildets »værdi-profil«. Det enkelte gildes profil kan (og bør) være »egenartet«. Nogle vil formentlig opstille en ret så markant og aktiv profil, mens andre sandsynligvis ønsker en ret så anonym og passiv profil. Det er dog et indlysende krav, at alle gildeprofiler kan harmonere med gildebevægelsens, sådan som den er udtrykt i formål, lov og løfte.

Debatten kan f.eks. også gennemføres over temaet:

Hvad kan vi? - Hvad vil vi? - Hvad gør vi?

Under alle omstændigheder vil det være sundt for gildet at nå til en afklaring af formålet med gildelivet. Det vil naturligvis også være fornuftigt af gildet at vælge en ledelse, der harmonerer med gildets mål. Hvis gildet først og fremmest forventer at møde gildeledelsen i gildehallen, og gildeledelsen først og fremmest forventer gildet »ude i samfundet«, så er der inviteret til frustrationer og opløsning.

Afslutningsvis skal det siges, at LGL ser frem til at få en lignende debat og afklaring på næste (ordinære) LGT. Dette er skrevet af en LGM, der er blevet valgt på en erklæring om at ville forbedre spejderkontakten, rationalisere organisa-

tionen og udbrede kendskabet til gildebevægelsen i det danske samfund.

Niels
LGM

Brug livet, mens du har det !

I et indisk sagn fortælles der om en prinsesse, som skulle gå gennem en mark og plukke aks, og så fik hun det løfte, at alle de aks, hun plukkede, skulle blive til diamanter, men hun måtte kun gå gennem kornet een gang.

Prinsessen syntes de første aks var for små, så hun ville vente, til hun var midt inde i kornet, men da hun kom derind, syntes hun heller ikke, de var store nok. Sådan blev hun ved med at vrage, til hun var kommet igennem hele marken, da ville hun skynde sig at gribe tilbage for at få fat i nogle aks, men det var for sent.

Vi går kun een gang gennem livet, dette liv, som er sammensat af minutter, timer, dage og år, som aldrig vender tilbage.

Derfor er det vigtigt, at vi prøver på at tilrettelægge vor tid, som bliver mere og mere kostbar jo ældre, vi bliver, på en sådan måde, at vi får noget ud af den - måske ved at give os tid til at være noget for hinanden. Er der ikke mere kræfter til

at yde praktisk hjælp, så måske et brev, selvom det ikke er ens tur - en uventet telefonopringning eller besøg - et venligt ord - et varmt smil.

Når som helst vort liv krydser et andet menneskes, er der mulighed for at give opmuntring, påskønnelse og omsorg.

- at gøre livet lysere og lettere for andre.

Rosa

Set i Kontakten, Sct. Georgs Gildet i Kgs. Lyngby

LGM hilsen til DDS korpsråds- møde

I fortsættelse af mit indlæg om gildet og den ønskede værdidebat bringes her min hilsen til de delegerede på korpsrådsmødet.

»Tak fordi jeg måtte være med og lytte til debatten her på mødet.

Jeg skal bringe en hilsen fra Sct. Georgs Gilderne i Danmark med tak for et godt samarbejde i den forløbne periode. Især

spejderløbet i forbindelse med vort jubilæum blev en overvældende succes, hvor vi markerede spejder- og gildearbejdet utrolig flot.

Under debatten her på mødet har vi hørt, at der er ganske meget træls »udenomsarbejde« forbundet med det egentlige spejderarbejde - såsom medlemsregistrering og meget andet.

I har ansvaret for at de unge i dag oplever et spejderarbejde af høj standard. Det er det, I skal bruge ressourcerne på. Find derfor hjælpere til at tage sig af støttefunktionerne. Jeg vil opfordre jer til at henvende jer til de lokale gildebrødre. Jeg kan ikke love jer, at de siger ja til hvad som helst. Men hvis I ikke spørger, kan I i hvert fald ikke få et ja!

I gildebevægelsen er det en del af vort løfte, at vi vil hjælpe andre. Hvis ikke vi skulle hjælpe vores nærmeste slægtninge i spejderfamilien, hvem skulle vi så hjælpe?»

Som I kan se, har jeg direkte opfordret spejderne til at kontakte gilderne og søge hjælp til administrative og andre støttefunktioner. Det er uhyre vigtigt, at de så også får et ærligt og forpligtende svar på henvendelsen. Vil gildet åbne døren for spejderne og være beredte til at hjælpe dem - med »risiko« for at komme i nærkontakt og få tilgang til gildet? Elle ønsker gildet at være sig selv nok - leve højt på fortiden og garantere udelukkelse af fremtiden?

Niels
LGM

PS! Selve hilsenen bliver bragt til alle gildebrødres kendskab i Sct. Georgs 1/94

Ung indeni...

Tragedien ved at blive gammel, siger Oscar Wilde, er ikke, at man er gammel, men at man er ung! Og det er så sandt, som det er sagt. For uanset hvad ens dåbsattest ellers påstår, er man nemlig ung indeni hele livet - det er bare udenpå - det ligger lidt tungt.

Der bor en ung pige i mig, som ikke vil dø, indleder Tove Ditlevsen, meget apropos i et af sine digte.

Man kan nok så meget gå rundt og føle sig som 20 årig eller derunder, er man det ikke også udvendig, skal man ikke regne med nogen som helst form for overbærenhed eller opmærksomhed fra omgivelsernes side. Dertil er vi alt for ungdomsfikserede i vore dage og foretrækker til enhver tid en flot »emballage« frem for kvalitetsmæssigt indhold.

På den forkerte side af de fyrrer eller de halvtreds, hedder det. Jamen, hvad er den forkerte side, og hvem i alverden siger, det er den forkerte - kunne det ikke lige så godt være den rigtige.

Ungdom kan da være udmærket, forudsat man har noget at ha' den i. Men det er unægtelig lidt trist, når den prioriteres hørere end den menneskelige kvalifikation. Ældre har immervæk en del flere erfaringer at dele ud af, men vi vil kun alt for sjældent dele med dem. Og vi får meget nemt et let overbærende og fraværende udtryk i ansigtet, når og hvis de åbner munden. Herregud, sådan nogle gamle idioter - hvad kender de til livet.

Hvad er det i grunden for en mekanisme, der får os til nok så flot at feje vore medmennesker af banen med et - gammel idiot - så snart de ikke er unge udenpå mere, men alligevel vover at deltage i livet og have en mening om det?? Er det mindreværd? intolerance? Eller slet og ret dumhed?

En skønne dag sidder vi selv i fælden: For gammel til at være ung, og ikke ung nok til at blive regnet for noget. Og det er ikke spor sjovt - i hvert fald ikke før man får lært at leve med det og ryste på hovedet af de unge, der har så travlt med at være unge, at de glemmer, at der kommer en dag, hvor de selv bliver ældre. Og til den tid kan de aldrig mere påberåbe sig, at de ikke føler sig det allermindste gamle indeni.

Det er omsonst, for »emballagen er ikke mere indbydende og salgbar nok« efter dagens kurs. Bedre bliver det selvfølgelig ikke, at man i dag er »en gammel idiot«, selv i en relativ ung alder - afhængig af, naturligvis hvilken aldersklasse de, der udstyrer en med dette elskværdige prædikat, selv befinder sig i. Vi er altid hurtige til at vende tommelfingeren nedad, så snart vi møder grå hår og rynker, for er man ikke ung, er man ingenting. Sådan lyder dommen.

Men derfor ville det nu alligevel være skønt, hvis vi kunne lære at blive lidt klogere og mere tolerante på det punkt. I al fald klogere og tolerante nok til at erkende, at verden ikke kører rundt, uden at der både er unge og gamle.

Børge Norit

5. min Sct. Georg, set i Solvognen Sct. Georgs Gildet i Nykøbing S.

Lovforslag

Landsgildetinget (LGT) pålagde landsgildeledelsen (LGL) at fremsætte forslag til en forenklet struktur i Sct. Georg, maj 94 m.h.p. behandling på ekstraordinært LGT i september 1994.

Vi er p.t. i fuld gang med arbejdet. Selvfølgelig er endnu ikke klar til offentliggørelse, men arbejdsmetoden kan vi beskrive.

Baggrunden er, at LGT i flere omgange med et markant flertal har ønsket en slankning af den organisatoriske opbygning med det formål at spare ressourcer til det egentlige gildearbejde. Indtil nu har ingen af de fremsatte forslag samlet det fornødne 2/3 flertal, - måske netop fordi de mange velmente forslag har spændt ben for hinanden.

LGL analyse af den organisatoriske struktur tager udgangspunkt i flg. kendsgerning: Fundamenterne i gildebevægelsen er LGT (vor øverste myndighed) og enkeltgildet (kraftcentret i det daglige gildeliv). Alt hvad der ligger her imellem har alene til opgave at servicere fundamenterne.

Arbejdet kan lignedes med et brobyggeri, hvor vi skal bygge en bro, som sikrer en hurtig og sikker forbindelse mellem gildet og LGT. Som i andre brobyggerier er vi startet med bropillerne nærmest landfæsterne, og efterfølgende arbejder vi os så ind mod midten. Vore mål er en solid og let konstruktion med kun to piller.

På nuværende tidspunkt er fundamentet til de to bærende bropiller ved landfæsterne på plads, og konstruktionen af selve bropillerne er i fuld gang.

Gildets serviceorgan bliver et distrikt - stort set som vi kender det i dag. Vi lægger vægt på, at det både geografisk og antalmæssigt får en størrelse, der både tilgodeser muligheden for fælles aktiviteter og samtidig sikrer inspiration og fornyelse. Distriktets opgave bliver at inspirere deres gilder og koordinere fælles aktiviteter, herunder forestå kursus- og stævneaktiviteter samt det internationale arbejde. Ridderhaller forventes også henlagt til distrikterne. Det er vist indlysende, at LGL med denne vægtning af distriktet også agter at gøre gildernes tilknytning til et distrikt obligatorisk.

LGT får kun ét serviceorgan til at varetage dets interesser. En ledelse (LGL) som vælges af LGT. Vi har foreløbig listet denne ledelses opgaver og skal efterfølgende fastsætte antallet af ledelsesmedlemmer. En del tyder på, at 6 - som nu - er ganske realistisk.

Næste fase som endnu ikke er gennemanalyseret - går ud på at undersøge, om LGL og distrikter kan nå hinanden med en tilstrækkelig solid forbindelse. Det er vist næppe nogen hemmelighed, at vi i LGL håber at spare den mellemliggende bropille (provincialet). Om det lykkes vil det kommende analysearbejde afsløre.

Sidste fase bliver en finpudsning med økonomiske beregninger og indkøringsordning samt andre justeringer (f.eks. frister for fremsættelse af forslag).

Vær beredt

Hvad vil du lægge i vort gamle motto: Vær beredt?

Da jeg fik stillet dette spørgsmål, gik mine tanker automatisk tilbage til mine første spejderår, og jeg begyndte at nynne denne her:

*Vær beredt, dette ord
for en spejder altid lyder,
vær beredt, din lov dig byder,
vær beredt på livets vej.
Bli'r dit liv end fuld af sorger,
svigter tit dit unge mod,
husk da ordet, det vil lede
frem din fod.*

Hvor meget betød dette motto »Vær beredt« for en 10-12 års pige? Jo, det var i hvert tilfælde et plaster i lommen og 25 øre til at ringe hjem for, hvis man blev væk. Men ubevidst var det noget mere, evnen til at tage en rask beslutning og tackle forskellige situationer.

Hvilken betydning har det så i det voksne liv, at være beredt? Det er jo alt fra at have en kage i fryseren til at skrive sit testamente.

At være beredt, at være forberedt på ting som kommer, er vi ikke så gode til, især fordi det ikke er de glade og lykkelige stunder, vi behøver at være forberedt på, dem kan vi klare helt uventede. Men det er de svære stunder, sorgen og modgang - en, det er godt at være forberedt på, uden dog at gå rundt som evig pessimist og sortseer.

Niels
LGM

Vi ved alle, at vi en dag vil miste nogle af vore kære, og her er det godt at være lidt forberedt.

Hvordan forbereder vi os? Vi tænker fremad, prøver at se mulige situationer og fremfor alt, taler med hinanden om det.

Arbejdsløshed rammer mange i dag, og ingen kan vide sig sikker. Har du viet 70% af dit liv til jobbet, er der ikke meget tilbage, hvis du bliver fyret. Men var det nu omvendt, at 70% var familien, fritiden og vennerne, så er deregentlig ikke mistet så meget. Et menneskes værd er ikke dets titel men dets personlighed.

Det samme gælder overgangen til efterlønsmodtager eller pensionist. Alt for mange bliver overrumplet og sidder pludselig hjemme i stolen med spørgsmålet: »Hvad vil jeg nu med mit liv?«

Men her gælder det også at være beredt, planlæg i god tid og så håb på, at helbredet holder, for det kan vi jo desværre ikke planlægge.

Men der er en ting, jeg tror: Det giver styrke at være beredt!

Grethe

*Væbnersvar set i Kæden, Sct. Georgs
Gildet i Værløse*

Nordisk Seminar

Hvert andet år mødes de nordiske gildeledelser til et nordisk seminar, hvor aktuelle emner drøftes. I år var det Danmarks tur til at arrangere, og 5.-7. november havde vi et meget vellykket seminar i Frederikshavn.

Evalueringen af projekt »gildearbejde i Baltikum« - som blev startet i Sverige for to år siden - viste, at vi er godt på vej til en gedigen succes. Både i Estland, Letland og Polen har vi og spejderkorpserne opnået gode kontakter med nuværende og gamle spejdere. I disse tre lande er vi godt på vej mod målet. Litauen ligger det mere tungt med. Årsagen hertil er primært, at landet både kulturelt og spejdermæssigt er markant forskellig.

Årets emne var »spejderkontakt«. Emnet blev valgt, fordi det foruroliger alle 5 landsgildeledelser, at vi i Norden er stagneret og ikke medvirker til IFOFSAG's flotte medlemsfremgang. Det er også fælles for os, at vi »mangler en generation«. Seminariets formål var derfor at reetablere den bro, der skal sikre kontinuiteten i spejderlivet.

Som effektive katalysatorer til debatten fik vi nogle præcise og rammende indlæg fra Per Hylander (KFUM-spejder) og Vita Friis (KFUK-spejder).

Et paradoks, som vi alle i den danske gildebevægelse må forholde os til er, at vi i spejderkredse er kendt for vort

»logepræg« - men at begge grønne korps angiveligt savner den kristne dimension. Her er der vist behov for såvel selvransagelse som en forståelig udlægning af gildeovens 1. bud.

De fleste påstande, ideer og forslag, som blev fremsat under seminariet, var velkendte for danske gildebrødre, der har beskæftiget sig aktivt med handleplanen »spejderkontakt«. Lad mig alligevel gentage forudsætningerne for et velfungerende samarbejde:

1. Samarbejdspartnerne skal kende og respektere hinanden. Gildets medlemmer har naturligvis lov til at værdsætte deres egen spejdertid. Men vi skal også følge med udviklingen. Lyt til dagens spejdere og ledere - de er faktisk slet ikke så ringe! (for nu at udtrykke det på vestjysk). Måske var det også en god ide at lytte til spejderlederne i stedet for at gentage beretningen om gildehallens opbygning ved det traditionelle spejderarrangement. Fremfor alt må det første krav til en kritisk holdning være indsigt!

2. Gilderne bør gøre sig helt klart, hvad vi vil med samarbejdet - og hvad vi ønsker at tilbyde (en spejder er til at stole på - og det er en gildebror også).

3. En effektiv kommunikation og gensidig information er vigtig. Tilbyd deltagelse som ressourcepersoner i grupperåd/-styrelser eller samråd (afhængig af de lokale forhold).

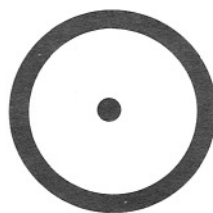
4. Samarbejdet skal foregå på spejdernes præmisser. Det er jo ikke meningen, at spejderne skal agere statister i vores årlige »velgørenheds skuespil«. Vi skal passe

på ikke at blive den gamle tante, der gør dagens gode gerning ved at lade sig føre over gaden af den lille spejderdreng.

5. Lav en »kontrakt«, når der indgås en aftale om samarbejde. Det er vigtigt at vide, hvad vi forventer af hinanden. En sådan kontrakt skal naturligvis overholdes af begge parter.

I landsgildeledelsen er vi enige om, at et nært og konstruktivt samarbejde med spejderbevægelsen på alle niveauer er en væsentlig kvalitet i gildearbejdet - og en forudsætning for eksistens. Vi er også enige om, at omfanget af aktiviteterne kan være meget forskelligt. Vi må alle arbejde for, at alle spejdergrupper har muligheden for at trække på gildets ressourcer. Men det er naturligt, at alder og fysik kan sætte begrænsninger. Det er fuldt ud acceptabelt, at nogle af gildets medlemmer er passive. Derimod kan modarbejde af spejderkontakt ikke accepteres.

Niels
landsgildemester

Ovennævnte symbol kender vi som gildebrødre - ja vi synes nogen gange, at vi kender det alt for godt.

Vi bruger det som et symbol på at en gildebror er »gået hjem«.

Som gildemester kan det være vanskeligt at finde de rette ord i forbindelse med en gildehal, der er den første, efter vi har mistet en fra vores midte.

I 1960 var Hans Jacob Damkjær gildemester i Kolding, og i forbindelse med et dødsfald bad han Jens Feirup om at skrive et par linier, som kunne anvendes i forbindelse med mindeord over afdøde gildebror. Jens Feirup (har også forfattet sangen: »Rundt i verdens lande« - gildesangbogen nr. 146) skrev nedenstående linier, som siden da er blevet brugt i Kolding ved mindeord i gildehallen.

**Atter et led i vor kæde er bristet,
en broder er død - en ven har vi mistet.**

**Visænker vor fane til broderens minde,
som vi vil bevare, medens dagene rinde.**

**Ærbødigt vort hoved for døden vi bøjer,
medens stille vor kæde vi sammenføjer.**

Om at være gildemester

Det er snart et år siden, at jeg blev spurgt, om jeg ville være gildemester. Jeg svarede: »Det ved jeg ikke rigtigt«. Ved de efterfølgende gildehaller og gilde-

møder blev jeg mere og mere overbevist om, at jeg bestemt ikke ville være gildemester. For hvordan skulle jeg dog kunne klare det?

Det værste var for mig, når jeg tænkte på, at jeg skulle stå op og sige noget! - og svare på spørgsmål, der havde betydning for vort gilde, d.v.s. tage beslutninger.

Det kunne jeg slet ikke overskue. Tænk hvis jeg røg ind i problemer, hvordan ville jeg kunne klare dem. Nej, jeg ville bestemt ikke være gildemester.

Da vi nærmede os gildetingset i marts, blev jeg spurgt. Jeg svarede, at det kunne jeg ikke klare, jeg var bange for, at jeg ville dumme mig - jeg turde ikke. Jeg fik det svar, at jeg bare skulle være mig selv - gøre det på min måde og ikke sammenligne mig med tidligere gildemestre.

Det tænkte jeg meget over - være mig selv - min måde - jeg er da ikke noget?

Jeg hører til de mennesker, der helst vil holde sig i baggrunden og lade andre om at stå frem og sige noget og tage beslutninger. Bare det at skulle sige noget på et møde, kan give mig hurtig hjertebanken. Jeg føler ikke, at det jeg har at sige betyder noget - jeg føler mig i mange sammenhæng mindreværdig.

Men det blev sagt, at jeg skulle være mig selv. Det var det, der fik mig til at tage beslutningen. Jeg kunne måske godt *på min måde*.

Eleanor Roosevelt sagde engang: »Ingen kan få dig til at føle dig mindreværdig uden dit eget samtykke«.

Det er jo rigtigt. Bl.a. derfor har jeg taget denne udfordring op. Jeg vil ikke -

uden at have prøvet - bare give mit samtykke til mit eget mindreværd.

Ethvert menneske er enestående - specielt - og har sin egen særlige opgave i livet.

En meget lærd og vis mand sagde, da han lå for døden: »Gud vil ikke spørge mig om, hvorfor jeg ikke var som den eller hin, men om hvorfor jeg ikke var *mig selv*«.

Jeg vil efterfølgende nævne nogle af dem.

Man sammenligner ofte sig selv med andre på en måde, der falder ud til den andens fordel. Der vil altid være mennesker, der fremtræder smukkere, heldigere og bedre uddannet og hvad så? Vi er jo ikke alle skabt lige. Vi er alle skabt forskelligt for at tjene os selv og vore medmennesker på vores egen særlige måde.

Hvis du føler, at du ikke regnes for noget, medmindre nogen falder for dig, gifter sig med dig, behøver dig, eller medmindre du tjener en bunke penge, og dine omgivelser roser, det du har opnået, så må du lære at affinde dig med dig selv. Gør du ikke det, kan du ikke tilfredsstille de mennesker du omgås.

Mange mennesker tror, at de kan tilfredsstille alle. Det kan man ikke. Man skal først lære at tilfredsstille sig selv, og så dem man holder af eller føler noget for. Mennesker, der prøver at tilfredsstille alle, ender med ikke at tilfredsstille nogen.

Hvis man stiller for høje krav til sig selv, skulle man måske prøve at nedsætte sine mål. Man kan altid sætte dem op igen i

morgen, hvis man orker det. Jeg tror, at man skal lade være med hele tiden at søge en mening med livet. Jeg tror, at man må indse at livet ikke har nogen mening, men det er en udfordring. Måske finder man til allersidst meningen. Livet er fyldt med en masse prøvelser og eksperimenter.

Hvis man keder sig, keder man også dem man er sammen med. Lad være med at fortælle det til dine omgivelser. Det virker nedslående, og du kan kun selv gøre noget ved det.

Hvis du har besluttet dig for, at din skæbne ligger uden for, hvad du kan kontrollere med din vilje, tror jeg, at du skal ændre din beslutning. Jeg tror på, at man i høj grad kan styre sit liv.

Mennesker, der føler sig godt tilpas i eget selskab, er også tilløkkende for andre. De udnytter ikke andre, og de er ikke selv ude på at blive udnyttet. Sådanne mennesker har måske følgende karakteregenskaber: De er humoristiske, de er åbne, har mange interesser, er hjælpsomme, er uselviske. De gør ikke grin med andre, og de har en klar fornemmelse af, hvad der er deres opgave her i livet. De lærer af deres fejltagelser, ser lyst på tilværelsen og er villige til at tage en risiko. De forstår at lytte og udviser selvagtelse. Men er det ikke bare et idealbillede? Hvordan kan man blive sådan?

Start med dig selv. Se i øjnene, at du er enestående. Lad være med at sammenligne dig selv med andre. Tro på, at du er god nok til at stå alene, og at du med godt resultat kan dømmes på det, du gør. Det er alt for let at blive fanget i en fælde, hvor

man hele tiden synes, at de andre gør alting meget bedre. Og andre er så mange. Det vrirler med mennesker, der er smartere, rigere og mere succesrige, end du er. Med det har ikke noget med dig at gøre. De andre kan heller ikke blive dig. Kun du er dig.

Jeg vil ikke gøre mig skyldig i ovennævnte fejltagelser, og derfor er jeg nu begyndt at arbejde mig ud af mit mindreværd. Jeg håber, at det lykkes - nej - det skal lykkes. Jeg er i hvert fald parat til at tage de udfordringer op og acceptere evt. nederlag, som min periode som gildemester vil give mig.

Gildemestertale holdt af Janne Voss Hansen, 10. Sct. Georgs Gilde i Aalborg.

.....

Ovenstående kan bl.a. bruges, når talen i kommende tid falder på, hvem der skal være den kommende gildemester m.v.

red.

Ny sangbog

Den blev efterlyst på landsgildetinget i Holstebro.

Landsgildeledelsen har på den baggrund besluttet, at jeg skulle iværksætte en indsamling af basismateriale.

Så har dit gilde forslag i form af lokale sangbøger eller enkelte sange, som I kunne tænke jer skulle være i en

ny sangbog, så send materialet til kontoret, eller direkte til mig - mrk. *Ny sangbog*.

For at kunne arbejde videre med materialet skal såvel forfatter som melodi være oplyst, og selvfølgelig også hvem forslaget kommer fra.

Jeg glæder mig til et forhåbentligt stort registreringsarbejde, som jeg senere kan stille til rådighed for et egentligt »Sangbogsudvalg«, når vi når så langt.

Med store forventninger
Søren Adeltoft
landsgildekansler

Nyt kursusudvalg

Et nyt kursusudvalg (KU) har efter Landsgildetinget set dagens lys og har afholdt sit første møde. Connie Væver fra Herning, Morten Jensen fra Svendborg og Ole Krogsgaard fra Aalborg gennemdrøftede det forestående arbejde på baggrund af udvalgets kommissorium, og i skøn samdrægtighed enedes man

hurtigt om retningslinierne for arbejdet i KU i den kommende periode.

Vore forgængere har udført et fortrinligt stykke arbejde til brug for PUM'ernes kursusvirksomhed, og det materiale, der endnu ikke er blevet færdiggjort og udsendt, får første prioritet i udvalgets arbejde. Dette sker dels for at undgå at tabe egnet materiale på gulvet, og dels med henblik på den eventuelt kommende ændring af Sct. Georgs Gildernes organisation, hvor det måske fremtidig bliver distrikterne, der skal varetage uddannelsen. Og en god vilje alene løser næppe en sådan opgave, der må også være et anvendeligt værktøj til rådighed. Derfor!

Med henblik på den lidt fjernere fremtid er det hensigten, at KU vil søge at satse på den enkelte gildebrors muligheder for egen udvikling. Tidligere tiders grundkursus (Råbåndsknobet) har været drøftet som et muligt grundlag herfor, men naturligvis i en ændret (revideret) udgave - også af hensyn til den udvikling, gildebevægelsen siden da har været igennem. Grundkursusmaterialet og hele ideen bag det gør det naturligt at »skele« dertil, for det er jo ikke nødvendigt hver gang at starte en opgaveløsning med at »opfinde« Adam og Eva!

Herudover har KU også overvejet at ville lave mere personrettede kurser under overskriften: »Styrk dig selv«, altså kurser som helt og aldeles retter sig mod den enkelte gildebrors person som hjælp til en videre udvikling.

Ole Krogsgaard
VLGK

Polen

Når - og hvis vi skal tale om vort samarbejde med Polen, må vi på nuværende tidspunkt konstatere, at det skrider godt frem, idet der jo er mange gilder der arrangerer forskellige former for samvær med polske børn- og eller spejdere, hvilket er et både godt og beundringsværdigt arbejde.

Ligeledes har vi nu 8 gilder, der samarbejder med polske Senior Circles (Twinners), og flere er på vej.

Men, når det er sagt, må vi konstatere, at det er både tungt og langsommeligt at komme igang, og få et samarbejde til virkeligt at fungere, det kræver mere end tålmodighed.

Nogen vil nok spørge, hvad det kan skyldes? - er det fordi vi er for længe om at reagere, eller er der sprogproblemer??

Ingen af tingene er det virkelige problem. Sprogproblemer måske, men jeg ved også, at vi bliver underrettet om, hvilke sprog vi kan bruge i de Senior Circles vi får kontakt med gennem ZHP, og rigtigt mange gilder har forbindelse til herboende polakker, der er behjælpelige med

oversættelse til polsk, så det kan næppe være det.

Nej, vi må nok konstatere, at de fleste problemer ligger i Polen. Der er store mentalitetsforskelle og de har heller ingen form for tradition, der siger noget om effektivitet, og hvor skulle de dog også have fået dem fra. Først blev de regeret af feudalherrer, dernæst kom nazisterne og endelig russerne, så det er ikke så mærkeligt, at de ikke har tradition for at tage et eget initiativ eller være effektive. Hvis vi andre i århundreder havde været vant til, at der altid var nogen der fortalte os, hvad vi skulle gøre hvornår, så ville vi nok også mangle meget på det punkt i dag, men vi har været heldigere, idet vi selv har fået lov til at lære at tænke og handle selvstændigt, så lad os vise den tålmodighed, der kræves, for at få et godt samarbejde med Polen.

Jeg opfordrer på det varmeste til at blive ved med at interessere sig for arbejdet med Polen, men vær opmærksom på, at fordi I sender et brev eller flere derved, kan I ikke forvente at få svar med det første, der kan nemt gå flere måneder, men bliv ved, for det skal nok komme, og det må så være en del af vores hjælp til polakkerne, at vise dem, at vi er tolerante og udholdende, så må vi håbe, at det til sidst smitter lidt af.

Bliv ved - det skal nok give resultat til sidst.

Hanne Monberg
IS/VLGM

Tolerance

Kan man forestille sig en sammenhæng mellem begrebet tolerance og FN's internationale år for oprindelige folk, eller som de også kaldes - indfødte, urbefolkning, stammefolk, de første eller den fjerde verden.

I nord har vi grønlændere og samer.

I syd masaier, tuareger og buskmænd.

I øst Australiens aboriginis.

I vest indianere.

Der bor mere end 300 millioner oprindelige folk i 70 lande. Det er et stort tal, men alligevel udgør de kun 5% af verdens befolkning.

Det er det man kalder en minoritet.

Det vil sige, der er vel næppe nogen, der vil påstå, at grønlænderne er en minoritet i deres eget land.

Det der kendetegner oprindelige folk er, at det er folk, som er koloniserede. Socialt er det mennesker, der har fælles historie, kultur, land og lignende. Politisk er de blevet frataget muligheden for selvbestemmelse og dermed kontrollen med deres egen udvikling.

I-landene opfatter, at jorden tilhører mennesket. De oprindelige folk har den modsatte opfattelse: Mennesket tilhører jorden.

Natur, dyr og miljø er fundamentet for de oprindelige folks overlevelse.

I århundreder er deres forhold til jorden blevet truet af kolonialisters krav til fordeling af jord, mad og ressourcer.

I Canada planlægger myndighederne golfbaner på Mohawkindianernes landområde. I Botswana tvangs fjernes buskmændene fra deres land til fordel for dyreservat, og Greenpeace har ført misforståede kampagner mod grønslændernes selvfølgelige jagttrettigheder.

Begynder I at skimte begrebet tolerance?

Hvis ikke Spanierne havde hærget blandt Sydamerikas indianere, hvil ikke englænderne havde været i Australien og Indien, og hvis ikke en hoben europæiske nationer havde været på færde i Afrika, hvordan havde det hele så set ud.

Forestil dig at Mayaindianerne havde overlevet og været i stand til at videreføre deres høje kulturstade. Havde de så været dominerende i deres verdensdel, og de hvide tilløbere en minoritet?

Mon Mayaerne ville have været tolerante over for det hvide mindretal, eller ville de have opført sig nøjagtig lige så tåbeligt som de hvide?

Det er jo ikke bare et spørgsmål om verdens oprindelige befolkning og dens ofte ulykkelige historie. Det er også et spørgsmål om dig og mig og vores lille verden. Er vi egentlig tolerante, når problemerne kommer så tæt på, at vi selv er en del af dem.

Tør vi vige, række hånden frem eller ændre holdning, hvis det kan tage trykket af kedlen, eller lader vi bare jerntæppet blive nede af fjendtlighed eller afmagt. I den forbindelse er det nok værd at huske, at ens værdighed som menneske viser sig i modgangstider.

De spanske missionærer havde en umættelig guldthirst og med biblen i hånden og en meget mærkelig opfattelse af barmhjertighed og tolerance - eller rettere sagt - en total mangel på samme.

Mayaernes guldskatte stjal de, og bibliotekerne med præsternes skrifter og bøger blev nedbrændt. En ringere entré til et nyt land kan man dårligt tænke sig. Og hvor var tolerancen, da det danske folketting ville lave Grønland om til et moderne samfund i vestlig stil. Hvorfor lod man ikke grønslænderne selv udvikle deres eget land i den retning de ville.

Tilbage til FN. Vi er i 1993, FN's internationale år for oprindelige folk, og med FN's slogan for dette år: Nyt fællesskab.

Formålet med det internationale år er at bidrage til, at de oprindelige folk selv planlægger, igangsætter og vurderer projekter, der påvirker deres egne levevilkår og fremtid.

Alle de rige lande skal yde deres bidrag, og vi må ønske, at de mennesker, der i dag er valgt til at regere verden, har mod til at vise tolerance, for man skal virkelig have mod for at være tolerant.

Lad mig slutte med et lille citat af Erhard Jacobsen: Det ville være ulideligt at leve nu, hvis vi ikke havde problemer at løse og vanskeligheder at overvinde.

Gildemestertale, set i Budstikken, Sct. Georgs Gildet i Bagsværd

AKTUELLE ADRESSER:

LANDSGILDELEDELSEN:

Landsgildemester Niels Rosenbom,
Hallumvadvej 6, 6851 Janderup 7525 8528

Landsgildekansler Søren Adeltøft, Turkisvej 6A,
5210 Odense NV 6616 5683

Landsgildeskattmester Per Christensen,
Gormsvej 14, 4200 Slagelse 5352 8066

Vicelandsgildemester Hanne Monberg,
Ibsensvej 47, 2630 Taastrup 4299 6841

Vicelandsgildekansler Ole Krogsgaard,
Lisedalsvej 13, 9200 Aalborg SV 9818 1125

Vicelandsgildeskattmester Karin Boldsen,
Havnevej 28, Jegindø, 7790 Thyholm ... 9787 9270

PROVINCIALMESTRE:

Nordjylland: Kirsten Bethe, Thormodsvej 12,
7760 Hurup Thy 97 95 22 04

Midtjylland: Tove Borup,
Silkeborgvej 70, 8653 Them 8684 8989

Syddjylland: Hanne Andersen, Fiskerivej 13, Nørå,
6740 Bramming 7517 3789

Fyn: Svend Christoffersen, Saugstedlund 40,
5600 Faaborg 6261 8181

Nord- og Nordvestsjælland: Mogens With,
Lokesvej 12, 4300 Holbæk 5343 5592

Storkøbenhavn & Bornholm: Ole Olesen,
Fortvej 151, 2610 Rødovre 3670 4329

Sydsjælland & Lolland-Falster: Niels Jørgen
Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. 5485 4232

INTERNATIONALT UDVALG, formand

Hanne Monberg, Ibsensvej 47,
2630 Tåstrup 4299 6841

PIM:

Nordjylland: Kiss Messmann, Søndergade 43, 3.,
9000 Ålborg 9812 5222

Midtjylland: Kirsten Gammelgaard, Urbakkevej 14,
8450 Hammel 8696 1374

Syddjylland: Povl Erik Lundh, Romerparken 19,
6000 Kolding 7550 7362

Fyn: Bessie Nielsen, Bagergade 32
5700 Svendborg 6220 1517

Nord- og Nordvestsjælland:

Jørgen Gybel Jensen, Sejrovej 6, Vor Frue,
4000 Roskilde 4235 8684

Storkøbenhavn og Bornholm:

Jette Dyhring Pedersen, Kærvang 6, 4623 Lille
Skensved 5366 9413

Sydsjælland og Lolland-Falster: Bjarne Brøgger,
Alstrup Skovvej 29, 4840 Nørre Alslev .. 5383 2118

GAMBIA PROJEKTET:

Hanne Vibe, Vodroffsvej 22,
1900 Frederiksberg C 339 6609

KURSUSUDVALGETS FORMAND:

Ole Krogsgaard, Lisedalsvej 13, 9200 Aalborg SV
9818 1125

PUM:

Nordjylland: Ole Krogsgaard, Lisedalsvej 13,
9200 Aalborg SV p. 9818 1125 / f. 9823 2211

Midtjylland: Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege,
8800 Viborg 8663 8729

Syddjylland: Lis Møller Jensen, Kirkegade 24,
6740 Bramming 7517 2766

Fyn: Morten Jensen, Frejassvænget 4,
5700 Svendborg 6222 1160

Nord- og Nordvestsjælland: Arne Dahl,
Labæk 56, 4300 Holbæk 5343 1250

Storkøbenhavn og Bornholm: Hanne Borgstrøm,
Ruskær 15, st.tv., 2610 Rødovre 3175 9485

Sydsjælland og Lolland-Falster: Leif Hjorth,
Jens Baggesensgade 24, 4220 Korsør .. 5357 5403

RODBJERGGAARD:

Kaj Thygesen, Seestgårdvej 5,
6000 Kolding 7550 7140

SCT. GEORGS FONDEN:

Leif Pedersen, Risvangen 30,
4100 Ringsted 5361 6463

SCT. GEORG • REDAKTØR:

Børge Juul Jensen, Ahornvej 9,
8500 Grenaa 8632 0871

DET DANSKE SPEJDERKORPS:

Lundsgade 6, 2100 København Ø 3526 1211

KFUM-SPEJDERNE I DANMARK:

Gammel Vartov Vej 16, 2900 Hellerup .. 3129 2666

KFUK-SPEJDERNE I DANMARK:

Rosenborggade 3, 1130 København K .. 3312 9538

DANSKE BABTISTERS SPEJDERKORPS:

Gl. Gugvej 21, 9000 Aalborg 9816 6250

ASGER VESTORP

FYRREBAKKEN 6
3600 FREDERIKSSUND

Status

Når man bliver 30 holder man party
et kæmpe stort med fut og fart i.
De 40 fejres med fynd og klem,
der er styr på både job og hjem.
50 år er noget med tradition,
det halve sekel - en midtvejsstation.
Det næste er 60, man kvier sig noget,
der festes, men man synes nok, at toget
er gået.
Men snart kommer dagen, hvor alting
starter,
slut med at slave - af sted man farter,
nu skal der festes, friheden kalder,
livet begynder - en herlig alder.
Man har slidt og aset i mange år,
nu kommer gevinsten: **Pension** man
får.

Birgitte

Set i Budstikken, Sct. Georgs Gildet i
Bagsværd

Alle gildeledelser med familie ønskes
en glædelig jul samt et godt gildeår
1994.

Landsgildeledelsen

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkel
Bryggers Gade 1, 1460 København K., tlf. 33 32 27 33
fax. 33 32 29 91 og sendes til samtlige gildeledelsesmedlemmer.
IMPULS udkommer 4 gange årligt.
Redaktør: Bjarne Brøgger, Alstrup Skovvej 29, 4840 Nørre
Alslev - tlf. 53 83 21 18 • Fax efter aftale